

KJELL BORGEN TIL MINNE

Av statsminister Gro Harlem Brundtland.

Da Kjell Borgen i 1993 valgte å reise tilbake til sitt kjære Hedmark, så var det ikke for å nyte tilværelsen som pensjonist, dertil hadde han for mye ugjort. Men han følte at jobben som fylkesmann var en utfordring, og at den ga han en mulighet til å komme nærmere sin familie. Det føles derfor meningsløst når han nå er gått bort i en alder av 56 år.

Kjell Borgen levde et liv i og med politikk. Helt fra han som tenåring kom med i Jømna AUL var han levende opptatt av å skape et bedre samfunn, og man møter sjelden noen som er så tro mot sine idealer som han ble til siste slutt.

Alle var vi glade i Kjell. Noe annet var umulig. Det er heller ikke mange politikere som evner å ha så god kontakt med sine velgere som det han hadde. Er det noen man kan si det om at han var lett å komme i kontakt med, så var det Kjell Borgen. Han praktiserte den åpne dørs politikk, enten han var statsråd, parlamentarisk leder eller fylkesmann.

Mye av bakgrunnen var nok at han var glad i mennesker, at han satte pris på denne kontakten. Men det var også fordi han så på seg sjøl som en folkets tjener, og at han gjennom daglig kontakt kunne ta pulsen på de han var satt til å tjene.

Som statsminister, og i mange år også som partileder, hadde jeg gleden av å samarbeide med Kjell Borgen. Først som fylkespolitiker, så i Stortinget, deretter i de to periodene da han var statsråd. Han tok utfordringene når de kom. Han sa ja til å bli samferdselsminister, og

deretter kommunalminister i to omganger. I den siste perioden var han også nordisk samarbeidsminister.

Da han forlot regjeringen, så var det for å ta over den viktige posten som parlamentarisk leder i Stortinget. Det viser hvilken posisjon han hadde i Arbeiderpartiet og i norsk politikk.

Jeg vet ikke om han sjøl helt forsto hvor sterk denne posisjonen var. Under alle omstendigheter så lot han seg ikke merke av den. Kjell Borgen var den samme åpne og joviale mannen til siste slutt.

Kjell Borgen var sterkt knyttet til det fylket han kom fra. Han hadde med seg en ballast i politikken, en erfaringsbakgrunn, som han øste av når vanskelige saker skulle avgjøres.

Han var stolt av Hedmark som det røde fylke, han var stolt av husmennesenes opprør her - det som på mange måter ble starten på den nyere arbeiderbevegelsen. Frihet fra undertrykkelse og sosial trygghet var da også grunnelementene i hans politiske filosofi. Det at du - uansett hvilken skjebne som rammer deg, og uansett hvilken livsfase du befinner deg i - skal vite at du har et samfunn rundt deg som tar vare på deg. Og uten at du skal behøve å stå med lua i handa.

Dette er en grunnfilosofi som står sterkt i hele Arbeiderbevegelsen, men som kanskje har sterkere røtter i Hedmark enn mange andre steder. Det er ikke tilfeldig at det var her, ikke langt fra Kjell Borgens hjemsted, at vi fikk landets første kommunale aldershjem. Det var her man var først ute med å innføre alderspensjon, enkepensjon og andre sosiale ordninger som vi i dag betrakter som en selvfølgelig del av velferdssamfunnet.

Kjell Borgen var i alt sitt virke opptatt av å videreføre disse ideene, bygge ut ordningene og endre dem for å imøtekomme behovene i en ny tid. Men alltid med den samme grunnfilosofi.

Det beste vi andre nå kan gjøre for å hedre hans minne, er å holde disse ideene levende.